

[Anker Lau.]

korte tid og så meget andet vil jeg alligevel foretrække, at denne sag går i et udvalg, så kan vi se, hvor langt vi kan komme. Kan vi ikke komme igennem i denne omgang, må vi se tiden an; det varer jo ikke så forfærdelig længe, inden vi samles igen.

Finansministeren (Kampmann): Jeg må indrømme, at jeg fortryder, at jeg har foranlediget, at det ærede medlem hr. Anker Lau kom herop på talerstolen. Jeg synes ikke, det bidrog til en klaring af det ærede medlems stilling. Jeg er næsten lige ved at være tilhænger af udvalg, så kan man se, om den klares dér.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Aksel Møller — undskyld, at jeg før sagde det ærede medlem hr. Poul Møller, jeg har nu forstået, at det var det ærede medlem hr. Aksel Møller, jeg skulle have rettet mit spørgsmål til — før det ærede medlem alt for ivrigt opfordrer nogen til at nedsætte den ene eller den anden skat, at den økonomiske situation efter regeringens mening ikke er til skatnedsættelse. Derfor står diskussionen ikke om, om man skal nedsætte direkte eller indirekte skatter, men om, om tiden er inde til, selv om det er op til valget, at tilkendegive over for vælgerne, at nu kan man begynde at aftrappe en indtægtslov. Herom sagde jeg ganske kort, da vi begyndte denne debat, at jeg mener, at det er tiden ikke inde til. Det er ikke det, det drejer sig om, og det vil det ikke dreje sig om før efter valget.

(Kort bemærkning).

Bertel Dahlgaard: Jeg må desværre erkende, at jeg ikke kan finde ud af den konservative økonomiske politik. Jeg har forstået det sådan, at det konservative parti mener, at det har den egentlige antiinflationsplan af afgørende betydning i den økonomiske situation, vi befinder os i. Det må vi formentlig opfatte på den måde, at det ærede parti ønsker en sådan antiinflations-

plan gennemført med de nedsættelser af de direkte skatter, som man har talt om, og i så tilfælde er man klar over, at så er der ikke tale om at nedsætte de forbrugsafgifter, vi taler om her i dag. Sådan må jeg opfatte det.

Dernæst indgår i den konservative skattepolitik, at man ønsker indirekte afgifter, forbrugsafgifter gennemført på bekostning af direkte skatter. Jeg kan ikke finde ud af, hvor det ærede parti egentlig ender i hele denne mærkelige karrusel. Det ærede medlem hr. Aksel Møller spørger mig, om vi fra vor side kunne tænke os at gå med til nedsættelse af de direkte skatter. Ja, jeg vil ikke på forhånd afvise, at der ved kombination med den ene eller den anden bundne opsparing kunne være tale om både indirekte og direkte skatter, men det har været det ejendommelige ved det — ingen, der har deltaget i disse forhandlinger, vil benægte det — at det konservative folkeparti overhovedet ikke har interesseret sig for at drøfte sin antiinflationsplan, men at det er mig, der har sat gang i hele denne diskussion, som jeg håber kan give resultat i de forhandlinger, som skal finde sted i udvalget.

Må jeg sige til det ærede medlem hr. Tholstrup, at han forstår ikke venstres psyke. Det ærede medlem mener, at enten er venstre tilhængere eller modstandere af denne skats bortfald. Således er det slet ikke med venstre, de er både tilhængere og modstandere af det.

(Kort bemærkning).

Ordføreren for forslagsstillerne (Tholstrup): Det ærede medlem hr. Anker Lau stiller efter at have bedyret, at han har stemt imod denne lov, hvad vi alle sammen ved, det spørgsmål til mig: hvad hjælper det at få forslaget stemt ned? Dertil vil jeg gerne sige: jo, det hjælper meget, fordi et andet flertal efter valget jo kan ændre denne lov, og da der kun var 7 stemmers flertal ved den afstemning, der fandt sted i sin tid,